

ORD FÖR ORD ANALYS AV KAPITEL 95

Sura al-Tin – Vers 1

وَالَّتَيْنِ وَالزَّيْتُونَ

Arabiska Translitterering Svensk betydelse

وَالَّتَيْنِ	wa-t-tin	Vid fikonsträdet
وَالزَّيْتُونَ	wa-z-zaytun	och olivträdet

Teologisk innebörd:

Versen inleder suran med **en ed (qasam)** – Gud svär ”*vid fikonsträdet och olivträdet*”. Detta är en **symbolisk och geografisk ed**, som enligt klassisk tafsir syftar på **heliga platser och profetisk historia**.

Ordet **tin** (fikon) och **zaytun** (oliv) är inte bara frukter – de representerar **regioner, profeter och andlig näring**:

- **Fikonträdet** tolkas ofta som en symbol för **Damaskus eller Palestina**, där **Jesus (Isa)** verkade.
- **Olivträdet** kopplas till **Jerusalem eller Sinai**, och ibland till **Profeten Nuh eller Musa**.

Enligt klassisk tafsir:

- **al-Tabari:** Gud svär vid fikon och oliv som **symboler för heliga platser där profeter verkade** – särskilt Jesus och andra israelitiska profeter.
- **Ibn Kathir:** versen är **en ed som pekar på Palestina** – platsen för Jesus – och olivträdet som **symbol för välsignelse och profetisk närvaro**.
- **al-Jalalayn:** *”Vid fikonträdet och olivträdet”* – dvs. vid de platser där dessa träd växer, särskilt Palestina och dess profetiska historia.
- **al-Sa’di:** detta är en ed som inleder en sekvens av heliga referenser – varje plats kopplad till en profet och ett budskap.

Bernström tolkar det som en **symbolisk ed** – där naturens frukter **representerar andlig näring och profetisk vägledning**, medan Abdullah Yusuf Ali ser det som en **poetisk inledning** – där Gud svär vid det som är **både fysiskt välsignat och andligt laddat**.

Teologiskt visar versen att:

- **Gud svär vid skapelsens tecken** – som bär både fysisk och andlig betydelse.
- **Fikon och oliv är inte bara frukter** – de är symboler för profetisk historia och välsignelse.
- **Versen inleder en kedja av edsformler** – som leder till en djup antropologisk och teologisk insikt i vers 4.

Sura al-Tin – Vers 2

وَطُورِ سَيْنِينَ

Arabiska Translitterering Svensk betydelse

وَطُورِ	wa-tur	och berget / och berget Tur
سَيْنِينَ	Sinin	Sinai / platsen Sinai

Teologisk innebörd:

Versen är den andra i en serie av **gudomliga eder (qasam)**: *”Och vid berget Sinai.”* Detta är en **geografisk och profetisk ed** – Gud svär vid **berget där Musa (Moses) mottog uppenbarelsen**, vilket gör platsen helig och laddad med teologisk betydelse.

Ordet **tur** betyder **berg**, och **Sinin** är en variant av **Sina’ (Sinai)** – platsen där **Musa talade med Gud och fick Tora**. Att Gud svär vid denna plats är att **bekräfta dess helighet, dess roll i uppenbarelsens historia, och dess**

koppling till profetisk vägledning.

Enligt klassisk tafsir:

- **al-Tabari:** versen syftar på berget där Musa fick uppenbarelse – ett tecken på Guds kommunikation med mänskligheten.
- **Ibn Kathir:** detta är en ed vid platsen för Tora – där Guds ord gavs till Musa, vilket visar kontinuitet i uppenbarelse.
- **al-Jalalayn:** "Tur Sinin" är berget Sinai – platsen där Musa talade med Gud.
- **al-Sa'di:** detta är en påminnelse om att Gud har väglett mänskligheten genom flera profeter – och att Sinai är en symbol för denna vägledning.

Bernström tolkar det som en **symbolisk ed** – där Gud svär vid en plats som **representerar lag, uppenbarelse och profetisk närvaro**, medan Abdullah Yusuf Ali ser det som en **poetisk och teologisk referens till den mosaiska traditionen** – som en del av den större profetiska kedjan.

Teologiskt visar versen att:

- Gud bekräftar heligheten i tidigare uppenbarelser – och deras plats i den profetiska historien.
- Sinai är inte bara ett berg – det är en plats där Gud talade till människan.
- Versen binder samman Jesus (vers 1) och Musa (vers 2) – som båda är bärare av gudomlig vägledning.

Sura al-Tin – Vers 3

وَهَذَا الْبَلَدِ الْأَمِينِ

Arabiska Translitterering Svensk betydelse

وَهَذَا	wa-hadha	och denna
الْبَلَدِ	al-balad	stad
الْأَمِينِ	al-amin	den trygga / den säkra / den pålitliga

Teologisk innebörd:

Versen är den tredje i raden av **gudomliga eder (qasam): "Och denna trygga stad."** Detta är en **klar referens till Mecka** – staden där Profeten Muhammad ﷺ föddes, mottog uppenbarelse, och där Guds hus (Ka'ba)

är beläget.

Ordet **al-balad al-amin** betyder bokstavligen **”den trygga/pålitliga staden”**, och används i Koranen som **hedersbeteckning för Mecka**, särskilt i samband med dess helighet, historiska betydelse och Guds beskydd.

Enligt klassisk tafsir:

- **al-Tabari:** versen syftar på **Mecka – staden där Profeten sändes, och där Guds hus finns.**
- **Ibn Kathir:** detta är en **ed vid Mecka – den heliga och trygga staden, som Gud har gjort till centrum för tillbedjan.**
- **al-Jalalayn:** *”denna trygga stad”* är **Mecka, och tryggheten syftar på dess helighet och Guds skydd.**
- **al-Sa’di:** detta är en **bekräftelse på Meckas status som helig plats – och en del av kedjan av profetiska platser i verserna innan.**

Bernström tolkar det som en **symbolisk och geografisk ed – där Mecka representerar islams uppenbarelse och trygghet**, medan Abdullah Yusuf Ali ser det som en **poetisk och teologisk markör – att Mecka är platsen där den sista uppenbarelsen förverkligas.**

Teologiskt visar versen att:

- **Gud svär vid Mecka – som en plats för uppenbarelse, trygghet och profetisk fullbordan.**
- **Versen binder samman tre heliga platser: Palestina (Jesus), Sinai (Moses) och Mecka (Muhammad) – vilket antyder en profetisk enhet.**
- **Tryggheten i Mecka är både fysisk och andlig – ett tecken på Guds närvaro och beskydd.**

Sura al-Tin – Vers 4

لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ ﴿٤﴾

Arabiska Translitterering Svensk betydelse

لَقَدْ	la-qad	sannerligen / verkligen
خَلَقْنَا	khalaqna	Vi har skapat
الْإِنْسَانَ	al-insan	människan
فِي	fi	i / inom
أَحْسَنِ	ahsan	den bästa / den mest fulländade
تَقْوِيمٍ ﴿٤﴾	taqwim	form / gestalt / struktur / balans

Teologisk innebörd:

Versen är **suran al-Tins höjdpunkt**: *”Sannerligen, Vi har skapat människan i den bästa form.”* Detta är en **teologisk och antropologisk deklARATION** – Gud bekräftar att människan är **skapelsens krona**, formad med **balans, intelligens, moralisk kapacitet och andlig potential**.

Ordet **taqwim** betyder **struktur, form, upprätt gestaltning** – både fysiskt och andligt. **Ahsan taqwim** är alltså **den mest ädla och balanserade formen av existens** – människan är inte bara kropp, utan också själ, förnuft och ansvar.

Enligt klassisk tafsir:

- **al-Tabari**: versen betyder att **Gud har skapat människan i en upprätt, vacker och balanserad form** – både kroppsligt och andligt.
- **Ibn Kathir**: detta är en **bekräftelse på människans värdighet** – hon är **skapad med intelligens, språk, moral och fri vilja**.
- **al-Jalalayn**: *”i den bästa form”* – dvs. **människan är den mest fulländade varelsen i skapelsen**.
- **al-Sa’di**: detta är en **teologisk grundsats** – människan är **skapad med potential till det högsta, men också ansvar för att förvalta det**.

Bernström tolkar det som en **existentiell bekräftelse** – att **människan är skapad med förmåga att förstå, välja och närma sig Gud**, medan Abdullah Yusuf Ali ser det som en **poetisk och teologisk hyllning** – att **människan är både kropp och ande, och bär Guds avtryck i sin form**.

Teologiskt visar versen att:

- **Människan är skapad med värdighet, balans och potential** – inte slumpmässigt eller bristfälligt.
- **Gud har gett människan en form som möjliggör tro, moral och intellekt**.
- **Versen är både en hyllning och en förberedelse** – för i nästa vers kommer kontrasten: att **människan kan falla från denna höjd**.

Sura al-Tin – Vers 5

ثُمَّ رَدَدْنَاهُ أَسْفَلَ سَافِلِينَ

Arabiska Translitterering Svensk betydelse

ثُمَّ thumma sedan / därefter

Arabiska Translitterering Svensk betydelse

رَدَدْنَاهُ	radadnahu	Vi sänkte honom / Vi återförde honom
أَسْفَلَ	asfala	till det lägsta / nedre
سَفَلِينَ	safilin	av de låga / de nedre

□ Teologisk innebörd:

Versen är en **dramatisk kontrast till vers 4**: *”Sedan sänkte Vi honom till det lägsta av de låga.”* Detta är en **teologisk och antropologisk varning** – trots att människan är skapad i den bästa form, kan hon **själv förfalla till den lägsta nivån**, moraliskt, andligt och existentiellt.

Ordet **radadnahu** (Vi sänkte honom) antyder en **återföring, en degradering** – inte av Guds nyck, utan som **konsekvens av människans egna val**. **Asfala safilin** är en **superlativ konstruktion**: *det lägsta av de låga* – en bild av **andligt förfall, moraliskt fördärv och existentiell tomhet**.

Enligt klassisk tafsir:

- al-Tabari: versen syftar på människans fall till svaghet, ålderdom och död – men också till andlig förnedring om hon förnekar Gud.
- Ibn Kathir: detta är en varning – att den som inte tror och gör gott, trots sin ädla skapelse, kan falla till helvetets djup.
- al-Jalalayn: *”Vi sänkte honom till det lägsta”* – dvs. till ålderdom, svaghet eller till helvetet, beroende på tolkning.
- al-Sa’di: detta är en teologisk princip – att människans värdighet är villkorad av tro och goda handlingar; utan dem faller hon till det lägsta.

Bernström tolkar det som en **existentiell paradox** – människan har **potential till det högsta, men också till det lägsta**, medan Abdullah Yusuf Ali ser det som en **poetisk och moralisk påminnelse** – att människans **storhet kräver ansvar, annars förloras den**.

Teologiskt visar versen att:

- **Människans ädla skapelse är inte en garanti** – utan en möjlighet.
- **Utan tro och rättfärdighet kan människan förfalla till det lägsta tillståndet.**
- **Versen förbereder för nästa** – där undantaget formuleras: de som tror och gör gott undgår detta fall.

Sura al-Tin – Vers 6

إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ﴿٩٥﴾

Arabiska	Translitterering	Svensk betydelse
إِلَّا	illa	förutom / undantaget
الَّذِينَ	alladhina	de som
ءَامَنُوا ﴿٩٥﴾	amanu	tror / har tro
وَعَمِلُوا ﴿٩٥﴾	wa-'amilu	och gör / och utför
الصَّالِحَاتِ	as-salihat	goda handlingar / rättfärdiga gärningar
فَلَهُمْ	fa-lahum	så för dem / då tillhör dem
أَجْرٌ	ajr	belöning
غَيْرُ مَمْنُونٍ ﴿٩٥﴾	ghayru mamnun	utan slut / utan avbrott / utan minskning

Teologisk innebörd:

Versen är **undantaget från vers 5** – där människan sänks till det lägsta, *förutom* de som tror och gör gott. Detta är en **teologisk och moralisk räddning** – Gud visar att **människans fall inte är oundvikligt**, utan att **tro och rättfärdighet bevarar hennes ädla form och leder till evig belöning**.

Ordet **ajr ghayru mamnun** betyder en **belöning som aldrig upphör, aldrig minskar, aldrig tas bort** – dvs. **evig belöning i livet efter detta**.

Enligt klassisk tafsir:

- **al-Tabari:** versen visar att **de som tror och gör gott undgår förnedring – och får en belöning som är evig och obruten**.
- **Ibn Kathir:** detta är en **bekräftelse på att tro och handling är vägen till räddning – och att belöningen är paradiset, utan slut**.
- **al-Jalalayn:** *”för dem är en belöning utan avbrott”* – dvs. **en evig belöning i livet efter detta**.
- **al-Sa'di:** detta är en **teologisk princip – att människans värdighet bevaras genom tro och goda gärningar, och belöningen är evig**.

Bernström tolkar det som en **existentiell lösning** – att människans fall är **verkligt, men inte slutgiltigt; hon kan räddas genom tro och handling**, medan Abdullah Yusuf Ali ser det som en **poetisk och teologisk tröst** – att **Gud belönar de rättfärdiga med något som aldrig tar slut**.

Teologiskt visar versen att:

- **Människans värdighet är villkorad – men inte förlorad.**
- **Tro och rättfärdighet är vägen till evig belöning.**

- Gud är rättvis – Han sänker inte den som söker Honom.

Sura al-Tin – Vers 7

فَمَا يُكَذِّبُكَ بَعْدُ بِالدِّينِ

Arabiska Translitterering Svensk betydelse

فَمَا	fa-ma	så vad / vad är det som
يُكَذِّبُكَ	yukadhdhibuka	förnekar dig / kallar dig lögnare
بَعْدُ	ba'du	efter detta / därefter
بِالدِّينِ	bi-d-din	angående domen / religionen / återbetalningen

Teologisk innebörd:

Versen är en **retorisk fråga till människan**: *”Vad får dig att förneka domen efter detta?”* Detta är en **moraliskt laddad fråga** – efter att Gud har visat människans ädla skapelse, hennes möjliga fall, och undantaget för de rättfärdiga, frågar Han: *Hur kan du fortfarande förneka domen (din)?*

Ordet **din** betyder här **domens dag, återbetalning, ansvar inför Gud** – inte bara religion i allmän mening, utan **den slutliga räkenskapen**.

Yukadhdhibuka är en **aktiv förnekelse** – att kalla sanningen lögn, att avvisa det som är uppenbart.

Enligt klassisk tafsir:

- al-Tabari: versen är en **utmaning till förnekaren** – efter allt detta, hur kan du fortfarande förneka att Gud dömer?
- Ibn Kathir: detta är en **retorisk fråga** – att människan inte har något skäl kvar att förneka domen, efter att ha sett Guds rättvisa och skapelse.
- al-Jalalayn: *”Vad får dig att förneka domen efter detta?”* – dvs. efter att ha sett människans skapelse och belöning för de rättfärdiga, finns inget skäl att förneka domen.
- al-Sa'di: detta är en **teologisk påminnelse** – att förnekelse av domen är irrationell efter att Guds rättvisa har visats.

Bernström tolkar det som en **existentiell fråga** – att människan måste **konfrontera sin förnekelse och inse att domen är verklig**, medan Abdullah Yusuf Ali ser det som en **poetisk och teologisk utmaning** – att förnekelse är ett val mot bättre vetande.

Teologiskt visar versen att:

- Guds rättvisa är uppenbar – och domen är en logisk följd av skapelsen.
- Förnekelse av domen är att blunda för verkligheten – både moraliskt och intellektuellt.
- Versen är en väckarklocka – att återvända till ansvar, tro och insikt.

Sura al-Tin – Vers 8

أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَحْكَمِ الْحَكَمِينَ

Arabiska Translitterering Svensk betydelse

أَلَيْسَ	alaysa	Är inte / Är det inte så att
اللَّهُ	Allah	Gud
بِأَحْكَمِ	bi-ahkami	den mest rättvise / den visaste
الْحَكَمِينَ	al-hakimin	av domare / av de som dömer

Teologisk innebörd:

Versen avslutar suran med en **retorisk fråga som inte kräver svar** – för svaret är självklart: *”Är inte Gud den mest rättvise av domare?”* Detta är en **teologisk slutpunkt** – efter att ha visat människans skapelse, fall, räddning och dom, ställer Gud frågan som sammanfattar allt: *Kan någon döma bättre än Gud?*

Ordet **ahkam al-hakimin** är en **superlativform** – *den mest rättvise av alla som dömer*, vilket innebär **fullkomlig rättvisa, visdom, insikt och makt**.

Enligt klassisk tafsir:

- **al-Tabari:** versen är en bekräftelse på att Gud är den som dömer med absolut rättvisa – och att människan bör frukta och hoppas på Hans dom.
- **Ibn Kathir:** detta är en avslutande påminnelse – att Gud är den som dömer rättvist, och att ingen kan undkomma Hans dom.
- **al-Jalalayn:** *”Är inte Gud den mest rättvise?”* – dvs. det är Han som dömer med full insikt, och som belönar och straffar med rättvisa.
- **al-Sa’di:** detta är en teologisk slutsats – att hela suran leder till denna insikt: Gud är den som dömer människan, och Han gör det med fullkomlig rättvisa.

Bernström tolkar det som en **existentiell slutpunkt** – att människan måste

erkänna Guds dom som den yttersta auktoriteten, medan Abdullah Yusuf Ali ser det som en poetisk och teologisk slutkläm – där Guds rättvisa är både tröst och dom.

Teologiskt visar versen att:

- Gud är den yttersta domaren – och Hans dom är rättvis, vis och slutgiltig.
- Människan har inget skäl att förneka domen – och inget skydd från den, förutom tro och rättfärdighet.
- Versen är en uppmaning till ödmjukhet, ansvar och tillit till Guds rättvisa.

[KAPITEL 95](#)

[«ALLAH GAV YUSUF VISDOM OCH KUNSKAP](#)

[ORD FÖR ORD ANALYS AV KAPITEL 94»](#)

- [Att Följa Sunnah: Vägen till Islamisk Enhet och Andlig Trygghet](#)
- [Dygden av att följa Sunnah – En islamisk påminnelse från de klassiska lärda](#)
- [Ingen Sunnah utan Jamā'ah – Ingen Jamā'ah utan Sunnah](#)
- [Den ärofyllda ställningen för den som följer Sunnah](#)
- [Sunnahs grundprinciper](#)
- [Sunnahs plats i Islam – varför vi inte kan klara oss utan den](#)
- [Handlingar som upphäver en individens Islam](#)
- [Mänsklighetens akuta behov av denna religion](#)
- [Tawfiq kommer endast från Allah](#)
- [Det onda kan aldrig tillskrivas Allah](#)